

lesarabrøv**Rimmar veruleiki**

Kunnu vit føroyabørn verða meira heppin, enn at sita ímillum 600 ríkar sálir ein vanligan friggjamorgun, og uppliva stuttliga, undarliga, keðliga, góða og mangan órættvísan gerandisdag okkara, framfóran sum ein sjónleik?

Ein veruligan sjónleik, sum sjónleik?

Nei, ein vármorgun kann ikki fara betur.

Dario Fo — álvarsami italumaðurin, sum skrivar alt á ein stuttligan, tragiskan/komiskan hátt, so at øll eru um at skrædna, samstundis sum hárini reisast og fótarnar gerast kaldar. Ja, so væl dugir italiupennurin at seta alt saman. Alt verður samanleinkjað: liv-deyði, góð-ónd, klók-býtt, átrúni-heiðinskapur, normal-ó-normal, samfelagsins dæmamið kroppar, samfelagsins troyttu kroppar, svart-hvitt, makt, girnd, hjartalag, góðtrúgvni, harðskapur, kærleiki sum keypsvora, kærleiki í orðsins rætta týðningi og sum næstrakærleiki. Ja, alt bæði kaos og kosmos er í eygsjón.

Tey deyðu orðini á pappirinum eru frálíka

góð, tey vilja vit ikki vera fyrriuttan. Men tá liv kemur í orðini, tá orðini gerast spælandi skapningar, við kenslum av ymskum slagi, tá er ovboðið.

Tá kunnu vit áskoðarar, í veruleikanum tey leikandi, ikki gera annað enn flenna, liva lýtuna, tosa um innihaldið, boðskapin og teir spælandi skapningararnar. Síðan noyðast vit at halda á fram við okkara veruliga sjónleiki, ið fyrri mong er eitt ljóstak av handritinum hjá Dario Fo.

Sjeynda boð... stjal eitt sindur minni.

Longu í yvirskriftini, longu í útvarpslýsingunum, longu á plakatumum, siggja og hoyra vit, at boðskapurin í leikinum má hava okkurt gott, stuttligt, álvarsamt og gevandi at boða okkum. Okkurt, ið vit hava fyrri neyðini at læra av og á. Okkurt, sum loypir hvøkk á strævna liv okkara, so at vit eina løtu steðga á og hugsa, fyrri síðan at liva strævna gerandisdagin aftur.

Ein frálíkur sjónleikur, eitt satt upplivilt. Alt riggaði: óvanligi dapri pallurin, ljósið, tónleikur-

in, tey leikandi, týðingin, ja, knotur munnu vera í leikstjóranum!

Vónandi taka strævnu menniskjakropparnir sær tíð til at fara á hendan sjónleikin. Tí vit hava øll gott av at siggja okkara beiska veruleika framfóran.

Takk fyrri ein góðan leik.

Nita Næs

Dario Fo-sjónleikurin »Sjeynda boð... stjal eitt sindur minni...« er ikki eitt 27 ára gamalt handrit, ikki søguligi Antigone, men rimmar veruleiki og sjónleikur, tá hann er bestur. Á myndini Súsanna Tórgarð, Ría Tórgarð og Katarína Nolsøe

Bensinsølur og »lukkelógin«

Sjónvarpið viðgjørði í sendingini »Trý korter um...« týskvöldið trupulleikarnar hjá ymsum bólkum av handilsmönnum. Nú nýggj lóg skal gerast á hesum øki, eru tvey ting, sum mær tykir, at landsstýrið og lótingið áttu at tikið við í viðgerðini av hesum máli.

Fyrra er heilsuvandin, sum kann standast av at bensinsølur, umframt bensin, olju, akkumulatrar, reinsivesku og nógvan annan eitrandi lort, kunnu selja súrepli, mjólk, bomm, tubbaksvørur og

annað, ið ætla er at koyra í munnin. Hvat siga heilsunevndirnar ella Heilsufrøðiliga Starvsstovan?

Seinna er halgidagslógin. — Ungfólk, sum skulu í býin eitt leygarkvøld at dansa, sleppa ikki at vera í einum almennum dansihøli eftir miðnætt ella í seinasta lagi til kl. 1 sunnunátt, meðan bensinsølar í møti- og kirkjutið tvinga starvsfólk at koma til arbeiðis at selja øl og annan lög til morguntystar timburmenn og bilar.

Antabussførari

Fyri at lesarabrøv verða upptikin í Sosialinum er neyðugt, at blaðstjórin veit hvør, ið skrivað hevur.

Tað er marghátligt, at ungum ikki skal vera loyvt at dansa á almennum stöðum sunnunátt, meðan tað er lógligt at keypa sær ein 'javnara' sunnumorgun á bensinsølunum

**BÍLIGAR
BRÚKTAR
BILLUTIR?**

Vit hava eitt stórt úrval av brúktum eykalutum til bilar. Er tað okkurt, vit ikki hava á goymslu, so útvega vit tað.

Vit gera eisini smærri bilumvælingar.

pf. **FØROYA BILUPPHØGG**

Tlf. 16190

á Heygnum Mikla